

שבעת הימים

אורי אבנרי

במחיר 4235 ל"י.

ארבעה גנרלים נאציים מחכים לד"ר גם בבתי-הסוהר במדינת ישראל. מפ" קול והיסטאפו לעבר בג'מניה. ספי רד וארגנטנה מצטופפים במשרדי הקונסוליות הישראליות ומבקשים אשרת-ניסה לישראל. פושעי דאנאי וברגן-בלזן עולים לנדידה בזרם בלתי פוסק.

סנסאציה עתונאית? לא. זהו רק הרושם המתקבל בלבו של אדם תמים שנכח בכנסת בשעה שנתקבלו בתורו עות נצחון וגאווה הצעת-החק המאפשרת למדינת ישראל לדון למיתה כל פושע מתחמה נאצי שיועמד לדין בישראל.

הידד! הידד! כך נוקמים אהנו את נקמתנו.

בידיעה? אולי. אבל בידיעה יקרה. שהרי אם נאמין למר אשר צידד, סגן מזכיר הכנסת ("העולם הזה" 632) עולה בממוצע כל חוק בכנסת למשלם המסים הישראלי -- 4235 ל"י.

או שמא אין לכלול חוק חלמאי זה בכלל העבודה הסדירה של הכנסת? ויש לזקוף על חשבון בילוי זמן עודף?

חיל העם

וכשאנחנו כבר מטפלים בשעות הן פנאי של חברי הכנסת, מה דעתנו על הצעת-החוק הבאה לשחרר את חברי הכנסת משרות בעתודות?

לא מכבר פירסמו עמוד קאריקטור רות שתאר את הצירים הנכבדים במחנה חיל המילואים ("העולם הזה" 661). הקירא קיבל את הבדיחות בחיוך של שביעת-רצון. אחרי ככלות הלב, אם חברי הכנסת עצמם מוכינים לבצע את אשר הם מחוקקים, מדוע ירטנו אנשים פשוטים כמונו?

הנהגה באה הכנסת ומכריזה: לא דוברים ולא יעז. החוק טוב -- לגבי אחרים.

אין אהנו רוצים לולול בחשיבות תפקידם של הצירים. להיפך, נראה לנו שתפקיד זה חשוב עד אין ערוך יותר מאשר אחרים מחברי הכנסת עצמם מתארים לעצמם. לדעתנו אין החברות בכנסת מצריכה רק כשרון להרים יד לפי פקודה, אלא מגע מתמיד עם רחשי לבם של הבוחרים.

דווקא מבחינה זו מרשים אהנו לעצמנו לפקפק בחכמתה של החלטת-השיתרון. לדעתנו זוהי טעות פסיכולוגית ממוחזרת ראשונה. מנהיג אינו אדם המחוקק חוק שיש לצעוד קדימה. מנהיג הוא האדם ההולך בראש.

טנאי הכבוד

וכשמדובר בדוגמאות אישיות -- מה בדבר הצנע?

אומרים לנו שמוטב לנו לתקן את גרבינו, להטיל את מכונסנו.

"דבר" מראה -- בתמונות -- את ה"בדל בין "פשיסט רגל אלגנטית" ובין "עמידה על הרגלים במכנסי חאקי" מצויץ.

מה דעתכם שיראו לנו ביומן "כר" מל"י ישיבה של שרי ממשלה לבושים במכנסי חאקי קצרים?

אין אנו אומרים את הדבר כהלצה. צירציל לא התבייש בזמנו להיראות מציבור בחליפה מרופסת. אהנו אהנו. מדינה בת שנתיים, נתבייש בכך?

הטלאי על המכנס יכול להיות אהנו כבוד של מנהיג. והוא יכול לשמש גשר אל לבו של המונהג.

השבוע נקראה המשטרה למשרדי "עלית הנוער" כדי להשקיט קבוצה של קומוניסטים צעירים שגורשו מקיבוץ גבעתי-כרנר והכריזה שביתה במשרד. השוכתים הפכו את המשרד "התפוס" למועדון, תלו תמונות ופוסטראות קומוניסטיות ו"הפריעו בשירתם לעבירה".

תצלום: פרידמן

בשנת 1952, במלאת 3000 שנה למלכות דוד (אם כי יש הטוענים, כי הסורת ע"ד כשלושים שנה לתאריך זה) תיהפך ירושלים למרכז התענינותם של אנשי מדע מכל העולם בזכות הכינוס המיוחד וההגיגות השונות למיניהם שייערכו באותה שנה בבירת ישראל. ובעוד ארצנו ובירתנו תוכינה לכבוד ההיסטורי המגיע להן, יהיה גם צד פרוזאי חשוב למדי למאורע זה: רב"ב בות תיירים (דולארים), בין השאר ייערך באותו זמן הפסטיבל האמנותי הבין-לאומי (דרמה, ריקוד, מוסיקה).

ארצנו זו

בהגיע שעת פרוץ התנ"ך בהפסרת השבוע בשבת "החג" השמיני "ק"ל יש א"י" לפתח -- את ה"אלא" "שוכה אל" ("הדור") -- נפוצה דירתה של מרים אבינה בר חוב מל"י, קמה ב" ומתוך קפסת פח שבארון נגנו לילי ל"י במומן ("הארץ") -- "לאן טסים ישראל" ליום בעיקר? "נשאל מנהל "אלעל" במטבת עתונאים למלאת שנה לקיום החברה. ענה ד"ר ריבקינד: "לאן שנותנים זיונות" ("הארץ") -- מהזמנת שנתהו מטעם עיריית מודלגד כתב: הפתיחה התגיגית של עיריית מודלגד לתקיים ביום רביעי 26.7.52 וכי למטה כתוב -- מודלגד גר. ובחומת הדואר חקוק: מודלגד ע"ה. ("דבר") -- מי שהצליח להיות שר האוצר באמריקה נכ"ל של כיו"ר המגבית המאוחדת -- דבר זה מסתבר מתוך ההצעה להעמיד את אדי קנטור במקום הנרי מורגנטאו בראש המגבית המאוחדת בארה"ב. ("חרות") -- ביצה שמשקלה 180 גרם, אורכה 10 ס"מ וקוטרה 5 ס"מ, גולדה בלולו של פאל סימון מהררה. אחרי המאבק הגדול שעשתה התרגולת תישו כחותיה והיה הכרח להשתתף ("הארץ") -- הקוץ סול הצרפתי בירושלים, מר דהינויל, שלחה את דה-הואלירה בביקורו בעבר הירדן, מספר כי הותקף קשות ע"י עיתוי ירדני אחד בליל שנסה לתוך ולהשיג מוין לאריה הרעב בהר הציפיים. העתון הירדני גנה את הקינסול הצרפתי הרוצה להקריב חמור ערבי עבור אריה יהודי. ("מודר"ב") -- כש"ש שאלו את חוזה וורסאנוב, בת השש, מרמלה על מקום הימצאו של רח"ב מסוים. ענתה: "אני לא יודעת, שאל איזה יהודי" -- "כלום את ערביה?" -- "לא! אני מבולגריה". ("דבר")

אשר נעשה עתה במקום זה בקהנתות (על פי מושגי ירושלים) יביא לארץ ככלל ולירושלים בפרט 40 א"ף תיירים כעבור שנה וחצי. אם להשתמש בסגנון הציוני (פרוספקט מודפס) הרי שעל רמה זאת "גובש כיום חוץ דורות דמת אכן מוחשית... והאומה הוצבת את בניניה, סמל לחונו המתגשם" (וכ"ו) וכ"ו וכ"ו. בשפתנו הפשוטה -- הרי לפנינו מפעל בניה גדול; הולך ומוקם כאן בנין ענק, שיכלי אולם (ללא עמר דים!) בן 3,500 מקומות, משרדים, ספ"ר ריה ואמפית אטרון מדרגי גדול ובו -- כפי שכלנו מקוים -- אקוסטיקה טובה (כדי שהאדם, שישב בשוה האה"ר רונה ויכל להנות מהצילי באותה המ"ר זה כבעל היכולת שבשורה הראשונה, במקום זה יתכנס הקונגרס הציוני והוא ישמש גם היכל לכל כינוס עולמי אחר שיתקיים אצלנו בעתיד וכן מקום לפע"ט טיבליים שייערכו בקביעות מרי פעם. בנינים אלה יעלו מיליון לירות, ואילו האמפיתיאטרון יעלה כרבע מ"ל ליון לירות נוספות. הם כנות היהודית והקק"ל משתתפות ב"150 א"ף; חב"ר רות הביטוח במדינה -- במאה א"ף (הלוואה) ואילו "סולל בונה" (המבצעת את העבודות) במאה א"ף לירות נוס" פות בתורת קרדיט. את השאר ירכשו במניות הנמצאות במכירה (4 אחוז דייוונדה).

עז כה חסר היה מרכז בנינים כאלה במדינה, וכל שכן בירושלים. התכנית הקרובה ביותר מיועדת לשנה הבאה. תהיה זו תערוכה בין לאומית בחסות "אונסקו", המוקדשת לנושא הכולל: "כיבוש השממה". אולם הפ"עם אין אלה דברי תעמולה מתוך חוברת של קרן היסוד, כי אם תוכן ומשמ"ה ממשיים: הכנה לתערוכת מצגים וחומר מכל הארצות (ברוסיה ועד לאמריקה) אשר בו משתקפים הוונ"מ וההישג של העמים בארצות שונות בכיבוש השממה והפיתוח לארץ פרו"דוקטיבית (גם לאמריקאים וכל שכן לרוסים יש מה להראות, וכל עוד שמ"ש שים אלה דוגמאות בהחוק -- כנאי ללמוד מהם...) באותו זמן יתקיים גם סימפוזיון מדעי מוקדש לאותו נושא, ובראשי יעמוד נשיא המדינה. בהסימפוזיון הזה ישתתפו אנשי מדע מכל קצ"חת תבל, ביניהם כמה נושאי פרס נובל. ואלם הסנסציה המדעית (והלאומית) בסימפוזיון יהיה כנראה הפרופסור אייב ששיין, אשר הסכים לבוא לישראל להשתתף במפעל תיאורטי זה שמט"רתו פרקטית מאד ותשובה מאד לאר"צנו נלמשקנו.

כל הדרכים מיבילות לעבדאללה

עוד שני יהודים בשבי הליון. מתוך העתונות.

לפני הספירה. בצפון אף דרומה. ידעו כי כל דרך הולכת לרומא:

פיום התקדמה התקבות קצת הלאה וקל הדרכים מובילות לעבדאללה.

ואין המדקר בפרות או גרשים -- עוסקים אנו פה בסתם אנשים: --

אחד שצא לחפש קורת גג מחתה למשלום ציריפה כל ידאג:

שני המצוים. מתריס עקרונות שאין מקומו במדינה ציונית:

שלישי -- לבקר את הפתל שאף: רביעי -- לא נשיב. זה פשוט מטרף:

ושנים עברו -- לא יודפים בגלל מה: ויש עוד ויש וגדולה הרשימה.

לנוכח מצב זה מכפיר וקשה ישנה הצעה של אנשי מעשה:

נצרו את הל. נארוו בסקים. קצובי-הלקשה הגבלות וחקים.

זרמי החנוף. מפלגות וגושים. מסים ישנים ומסים חדשים.

נשלה. וכלי כל מאמץ מיוחד סמכו!

זה יבוא אל עבדאללה לבר.

ישעיהו לוט

הפרט המאלף השנוי: ואדה היא הנציגה הישראלית (הבלתי-רשמית) הראשונה ממוצא לא יהודי בחוץ לארץ. הצלחתה הבלתי-ריגילה בעתונות הבריטית מעוררת את המחשבה אם לא כראי להרבות בחו"ל בשליחים מבני המעוטים -- היכולים להביא תועלת רבה יותר לשמה הטוב של המדינה מאשר שליחים יהודיים. כי הצלחתה של ואדה (אם תצליח) תעורר הדים לא רק אצלנו. יהיה לה זה גם בעתוני לונדון וניו-יורק, קהיר ובגדאד. וא"גדה תשחה לא רק למען ישראל. היא תשחה למען השלום.

ירושלים - נאומים ודולארים

ירושלים הבירה עודנה מזכירה נס"י כה מגממת, אשר, ככאונה אגדה, קום תקום ביום אחד לחיי פריחה ויופי. אחרי כל אשר עבר עליה במלחמה (והיא עוד קודם לכן לא הצטיינה בלאומיקה יתרה) חזרות הבירה לאט לאט לחיים אנט-סיביים והתפתחות כלכלית. גם בסגנונה המתבולל חלו שינויים רבים ושינויי השמות של בתי קפה (מאנגליים לעבריים), אינם אלא סמל חיצוני אחד לשינוי זה (הגם שבאותו מלון "המלך דוד", שהיא גאה עליו, פונים אליך באגלית, והחשבון המוגש לך אינו מכליל מלה עברית, ואגם החשבון עצ"מו: 400 פרוטה עבור תה, בימי צנע והמעט פסיכולוגי" של דב יוסף להור"ד המחרים).

ואולם הרויפה הגדולה שקיבלה עתה ירושלים מקורה לא מעט באותו מרכז בניני האומה: ההולכים ומוקמים על פני רמה גבוהה ומסולעת ברוממה.